

M

2513/1362
Budapest. január 1. 1882.

Édes jó István!

Alig pár percre kaplan végem
nem látot kedves soraidat
hogy valami közbe jött aka-
dály meg ne előze azonnal
válaszolni rá.

A szigetről istán való
nehéz, testvéri szeretettel
kértelenül jól jöni hozzánk,
fájós lábaid gyógyítása vég-
ző kényelmes, a szokat hárma-
szobánk való, a melyben a
leg kényelmesebben megfo-
tunk volna; Semmi válasz leve-
lemre, az ólta aztán nem istán
Lovasinétől angyit tudtam meg,
hogy jól vagy egészen.

1362

A mit magunkról írhatnak, a
bizony keves örömeik ugyafélek
azoknak a kik beüdvöztél sze-
retnek, folytalan rosszul lété,
mindkelőnknek; a magamét
csak el tényleg környezetben
De Szegény szenvedő férjemért
aggódnom szerfűlöt. Ő a hiszen
nem bántat meg helyes életében
hogy miért kell annyit szenved-
ni? azt a sorból rossz néven
veszem; minden évben iglyaj
jön a márcis alig el bírható
sok nyomasztásához! Erőde,
hogy a gyenge testi erő ösztön
rosszabb alata. Ki is vagyok leve
a legrekesesebb eshetőség-
nek minden évben, úgyhogy
este mindig reque gondolok rá
hogy mire ébrenedni föl reggel.

Ilyen dolgokról nem örömet
ír az ember szeretetében,
elég ha maga érzi a bajt, és
kásztródiákkal vele.

Azon igen örülök, hogy
attól kedves jó névem, olyan
nagy korbán még mindig jól
van! De csak még élet a jó isten
abban az erőben is jó kedélyével
szívem egész tisztaságával öleltam
ezt, s kérem érte istenem
életem fogytáig. De a nem jól
van idet köztöm, olyan lesz
szel etem dolga, hogy neked
angyi bajod van, a ke idetnek
nem szabad lenne azt még meg
engedni, de még fiatal vagy
ahoz, aztán jutot és neked az élet
bajjiból angyi, hogy a testi szenvedé-
séseket a jó isten el engedheti
válna. Oh miért is történik sok
minden?

Csengeri.

Cs-nél kérdezem, hogy fotóde-
e már a vesztéséget? egészen-
mielőtt ösmerem soham volt
vigabb; házastosa nyílt mint
mindig volt. A bánat csak
adig tartat míg a nyugdíj meg-
nem határozta a „félkibédenté-
zet” a mint a négy ezer forint
biztosíték ki lett mondva, min-
den fotóde lett. A fiatalabb
leánya házasa is meg történt,
egy a hagy, a jövő meglátja meg,
hagy hagy lett volna jobb etimés.
A levél végéhez értem, s
alig istan volamit.

Kedves kicsi nek bődög
új évet kívánunk, kedves jó
menem kezéjéket este együtt sok-
szor csókálva, maradok mindig
igazán szerető néni

36/1938

MAGYAR
TUDOMÁNYOS
AKADÉMIA
KÖNYVTÁRA

Károlyi